

Sygn. akt II K 202/22

PR Ds 605.2020

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2022r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2022r. i 12 grudnia 2022r.

sprawy **W. Z.**,

s. W. i I. z d. B.,

ur. (...) w Ś.,

oskarżonego o to, że:

- w dniu 16 lutego 2013 roku w Ś. doprowadził C. J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł w ten sposób, że wprowadzając pokrzywdzonego w błąd co do swojej sytuacji finansowej oraz wysokości zadłużenia, zawarł z C. J. umowę pożyczki, nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z tego zobowiązania, czym działał na szkodę C. J.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.

I. oskarżonego W. Z. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, że działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy,

IV. zasądza od oskarżonego koszty postępowania oraz wymierza mu opłatę w kwocie 120 zł.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 202/22	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	W. Z.	w dniu 16 lutego 2013 roku w Ś., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził C. J. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł w ten sposób, że wprowadzając pokrzywdzonego w błąd co do swojej sytuacji finansowej oraz wysokości zadłużenia zawarł z C. J. umowę pożyczki, nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się	

		z tego zobowiązania, czym działał na szkodę C. J., tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Oskarżony W. Z. w dniu 16 lutego 2013r. zawarł z C. J. umowę pożyczki na kwotę 20.000 zł, z obowiązkiem zwrotu tej kwoty do dnia 15 kwietnia 2013r. Pożyczki C. J. udzielił W. Z. na prośbę swojego syna P. J., który wiedział o problemach finansowych W. Z., u którego był zatrudniony. W. Z. prowadził w tamtym czasie działalność gospodarczą i był podwykonawcą firmy kurierskiej. W. Z. wystawiał dla firmy (...) faktury na kwoty ok. 100.000 zł miesięcznie. W dniu 23 kwietnia 2013r. firma (...) sp. z o.o. z o.o. sp. k., której był podwykonawcą wypowiedziała mu umowę ze skutkiem natychmiastowym. Po rozwiązaniu z nim umowy zadłużenie wobec banków, firm leasingowych i ZUS i Urzędów Skarbowych wyniosło kilkaset tysięcy złotych. Oskarżony W. Z. we wrześniu 2013r. uległ wypadkowi i przechodził rehabilitację do połowy 2014r. Po zakończonym leczeniu, od 2014r. oskarżony przebywał w Norwegii i tam jest było jego centrum życiowe.	wyjaśnienia oskarżonego	164-165, 225-226, 344-345	

<p>Pokrzywdzony wystąpił przeciwko W. Z. na drogę postępowania cywilnego. Uzyskał korzystny dla siebie wyrok, ale nie udało mu się wyegzekwować od oskarżonego żadnej kwoty. W. Z. zwrócił C. J. kwotę pożyczki w kwocie 5.000 zł początkowo i aktualnie w toku procesu pozostałe 15.000 zł.</p>			
<p>zeznania C. J.</p>	<p>140-142, 225-226, 327</p>		
<p>zeznania P. J. - częściowo</p>	<p>224-225, 140-142, 327-328</p>		
<p>umowa i jej rozwiązanie</p>	<p>131-138</p>		
<p>dokumentacja ze sprawy I C 223/14</p>	<p>12-77</p>		
<p>dokumentacja medyczna oskarżonego</p>	<p>215-223</p>		
<p>dokumentacja komornicza</p>	<p>261-263</p>		
<p>W. Z. ma 41 lat, po zakończonym w czerwcu 2014 r. leczeniu wyjechał do Norwegii, gdzie mieszkał i pracował. Aktualnie wrócił do Polski, pracuje w S., prowadzi własną działalność gospodarczą. Miesięczny dochód, który osiąga oskarżony wynosi 12.000 zł. Leczony po wypadku, leczenie zakończył w czerwcu 2014 r., nie leczony psychiatrycznie ani</p>	<p>informacje z K.</p>	<p>170, 239, 322</p>	

odwykowo. Oskarżony nie był dotychczas karany.			
dokumentacja medyczna oskarżonego	215-223		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Zasadniczo Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Były one rzeczowe i logiczne. Jego wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w dokumentach, jak rozwiązanie umowy, medycznych z okresu leczenia. Co więcej również wysokość zadłużenia w czasie jak zawierał umowę wynosiła kilkadziesiąt tysięcy złotych, a nie milion jak podał oskarżony	

	<p>w swoich pierwszych wyjaśnieniach, z czego w ocenie Sądu, przekonująco się wycofał na jednej z rozpraw. Oskarżony nie przyznaje się do zarzucanego mu czynu, ale nie kwestionuje okoliczności zaciągnięcia pożyczki od C. J.. Sąd nie daje jednak wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których twierdzi, że gdyby otrzymał pożyczkę/kredyt z banku, o który się starał po zaciągnięciu u pokrzywdzonego pożyczki, to spłaciłby zadłużenie wobec pokrzywdzonego. Oskarżony zdawał sobie sprawę i wiedział, że jego problemy finansowe i zobowiązania wykluczają udzielenie mu kredytu/ pożyczki przez bank. Oskarżony wiedział, że nie jest w stanie spłacić pożyczki, że jego zdolność kredytowa nie pozwala na uzyskanie pożyczki, kredytu w żadnej instytucji. Jego obietnice spłaty były gołosłowne. Jeszcze przed wypadkiem nie uiszczał wpłat na rzecz pokrzywdzonego. Jak sam wskazał, zamierzał spłacić pokrzywdzonego przez zaciągnięcie kolejnej pożyczki, której przecież już przed wzięciem pieniędzy od pokrzywdzonego – nie uzyskał.</p>	
zeznania C. J.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka. Są rzeczowe, logiczne i spójne.	

	<p>Znajdują potwierdzenie w dokumentach oraz częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach P. J.. Sąd nie ma powodów, aby kwestionować ich wiarygodność.</p>	
<p>zeznania P. J. - częściowo</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w zasadniczej części, gdyż znajdują one potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego i C. J.. Przy czym Sąd uznał za wiarygodne w zakresie wiedzy o kłopotach finansowych oskarżonego jego pierwsze zeznania, w których wskazywał, że wiedział o kłopotach oskarżonego z płatnościami. Natomiast w relacji na rozprawie wskazywał, że nic nie wiedział o problemach finansowych W. Z.. Gdyby tak jednak było to świadek nie powiedziałby o tym nic w pierwszych zeznaniach, a poza tym oskarżony wskazywał, że P. J. miał ogólną wiedzę o problemach finansowych oskarżonego. Poza tym gdyby takich nie miał, nie poszukiwałby wsparcia finansowego w postaci pożyczki u pokrzywdzonego.</p>	
<p>dokumenty</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne wszelkie dokumenty tak prywatne, w tym medyczne, jak i urzędowe. Nikt nie kwestionował ich prawdziwości i Sąd również nie dostrzegł</p>	

	elementów mogących osłabić ich wiarygodność.		
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	zeznania P. J. - częściowo	powody dla których Sąd w części uznał relację tego świadka za wiarygodną zostały wyjaśnione we wcześniejszej części uzasadnienia.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		W. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Niewątpliwie W. Z. swoim zachowaniem dopuścił się zarzucanego mu czynu, kwalifikowanego z art. 286 § 1 k.k. Zgodnie z tym przepisem kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza			

inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Wprowadzenie w błąd oznacza zachowanie prowadzące do wywołania (powstania) u danej osoby błędu, a więc fałszywego odzwierciedlenia rzeczywistości w świadomości tej osoby. Kodeks karny nie określa sposobów, przy pomocy których można wprowadzić daną osobę w błąd. Należy więc przyjąć, że zachowanie sprawcy w tym zakresie może przybrać dowolną formę, jeżeli tylko finalnie doprowadzi do powstania rozbieżności między świadomością osoby rozporządzającej mieniem, a rzeczywistym stanem rzeczy. Dla przykładu, może to nastąpić za pomocą słów, pisma, gestu, przedłożenia stwierdzających nieprawdę lub fałszywych dokumentów itp. Jego celem jest skłonienie konkretnej osoby do rozporządzenia mieniem w oparciu o uświadomiony i zarazem nieprawdziwy obraz rzeczywistości. Jednocześnie, między owym wprowadzeniem w błąd, a następującym

po nim niekorzystnym rozporządzeniem mieniem musi zachodzić związek przyczynowy. Ponadto, istotnym elementem przestępstwa oszustwa jest dobrowolność rozporządzenia mieniem przez osobę pokrzywdzoną na rzecz sprawcy. Oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, gdyż warunkiem odpowiedzialności jest działanie lub zaniechanie sprawcy w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Zamiar bezpośredni o szczególnym zabarwieniu związanym z celem działania sprawcy oznacza, że elementy przedmiotowe oszustwa muszą mieścić się w świadomości sprawcy i muszą być objęte jego wolą. Sprawca oszustwa musi więc nie tylko chcieć uzyskać korzyść majątkową, lecz musi także chcieć użyć w tym celu określonego sposobu działania czy zaniechania. Zwykle też zamiar sprawcy odtwarza się na podstawie okoliczności przedmiotowych. Najczęściej bowiem oskarżeni nie przyznają się do popełnienia czynu i istnienia po ich stronie zamiaru oszukańczego. W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu należy przyjąć, że oskarżony chciał doprowadzić oskarżonego do niekorzystnego

rozporządzenia mieniem. Sytuacja majątkowa oskarżonego bowiem już w chwili zaciągania pożyczki wskazywała, że nie będzie on w stanie wywiązać się z zobowiązania, zwłaszcza dochować terminu spłaty pożyczki, który ustalono na dzień 15 kwietnia 2013 r., a zatem przed wypowiedzeniem wobec oskarżonego umowy przez firmę (...) sp. z o.o. z o.o. sp. k. W zasadzie zadłużenia oskarżonego były olbrzymie (dodać trzeba, że nadal on je spłaca i zamierza zbyć nieruchomości ażeby spłacić je w całości). Dla instytucji bankowych oskarżony w dacie czynu był osobą bez zdolności kredytowej, z ogromnymi długami i licznymi egzekucjami komorniczymi, a długi spłaca przez ponad 10 lat. Zatem nie można uznać, że tylko ta okoliczność stanowiła przyczynę nie wywiązania się z umowy. Niezależnie zatem od poczucia niesprawiedliwości, jakie niewątpliwie dotknęło W. Z. wynikającego z niekorzystnego toku wydarzeń (rozwiązanie umowy oraz wypadek, któremu uległ), w istocie swoim zachowaniem doprowadził on do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez C. J.. Wiedział o swojej złej kondycji finansowej i był w pełni świadomy

sytuacji materialnej swojej działalności gospodarczej, albowiem jego firma odnotowywała straty już w roku 2012, a umowa pożyczki zawarta została w dniu 16 lutego 2013 r. Tym bardziej niemożliwa była spłata pożyczki w terminie dwóch miesięcy, skoro oskarżony chciał te środki finansowe przeznaczyć na bieżące koszty prowadzonej przez siebie działalności, a mimo bieżących kosztów posiadał inne zaległe zobowiązania. Sam oskarżony wskazał, że zaciągając pożyczkę u pokrzywdzonego posiadał już znaczne zadłużenia na rzecz ZUS, Urzędu Skarbowego, zakupów paliwa i rat leasingowych, wyjaśniając przed Sądem, że opiewało ono na kwotę ok. 60.000-70.000 zł. Bezpornym jest, że każde zadłużenie oskarżonego, które posiadał wykluczało możliwość wywiązania się z zawartej z pokrzywdzonym umowy, jak również zaciągnięcie kolejnego kredytu, albowiem banki mu ich już odmawiały, a w konsekwencji brak spłaty pożyczki pokrzywdzonemu z kredytu bankowego. Okoliczność braku kontaktu z pokrzywdzonym przez niemal 8 lat również świadczy o celowym działaniu oskarżonego, zwłaszcza, że w tym czasie pracował na terenie

<p>Norwegii, a fakt, że spłacał inne zobowiązania, w tym na rzecz ZUS, Urzędu Skarbowego, pracowników itp. nie uzasadnia w żaden sposób braku spłaty pożyczki zaciągniętej u osoby prywatnej. W ten sposób wyczerpane zostały znamiona przestępstwa określonego w art. 286 § 1 k.k. Nie ma dla bytu tego czynu znaczenia to czy w błąd sprawca wprowadza pokrzywdzonego osobiście czy przez osobę trzecią (jak w niniejszej sprawie).</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
#	3.5. Uniewinnienie		
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. Z.		I.	Sąd nie stwierdził okoliczności wyłączających winę, czy bezprawność czynu. Dlatego też uznał oskarżonego za winnego jego popełnienia. Oceniając stopień społecznej szkodliwości przypisanemu oskarżonemu czynu Sąd miał na uwadze, że godził on w majątek pokrzywdzonego, osiągnął korzyść majątkową kosztem pokrzywdzonego

i wartość utraconego w ten sposób mienia. Sąd również wziął pod uwagę sposób zachowania oskarżonego, unikanie kontaktu z pokrzywdzonym mimo, że pracował na terenie Norwegii, osiągał dochód, to nie kontaktował się z pokrzywdzonym przez długi okres czasu i nie podejmował prób wywiązania się z zobowiązania przez blisko 8 lat. Z drugiej strony należało mieć na uwadze okoliczności czynu, splot niekorzystnych wydarzeń, w tym rozwiązanie z oskarżonym umowy przez firmę (...) sp. z o.o. z o.o. sp. k. oraz wypadek, któremu uległ i ciężki stan zdrowia oraz leczenie po wypadku. Wszystkie wskazane okoliczności przekładały się na stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, który ocenić należało jako nie mały. Wymierzając karę oskarżonemu, Sąd kierował się zasadami określonymi w art. 53 k.k. Na niekorzyść oskarżonego przemawiała wartość pożyczonej kwoty i zachowanie oskarżonego przejawiające się unikaniem kontaktu z pokrzywdzonym. Na korzyść natomiast przemawia jego wcześniejsza niekaralność i fakt uregulowania zobowiązania oraz ustabilizowany tryb życia. Oskarżony nie jest osobą zdemoralizowaną, a czynu

dopuszczył się m.in. dlatego, że był w trudnej sytuacji majątkowej, posiadał wiele zobowiązań na rzecz instytucji, pracowników i innych kosztów związanych z działalnością, którą prowadził. Nadto czyn, który popełnił oskarżony, był incydem, nie był on wcześniej karany za żadne przestępstwo. Kierując się zatem wyżej opisanymi okolicznościami Sąd uznał, że adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanemu oskarżonemu będzie kara pozbawienia wolności w wymiarze 6 miesięcy, a zatem w najniższym, możliwym do orzeczenia wymiarze. Pewnego rodzaju dolegliwość już spotkała oskarżonego, poniósł on konsekwencje swojego postępowania. Niecelowym było wymierzenie kary grzywny, albowiem i ona pogłębiłaby jego problemy finansowe, nie wywiązał się jeszcze ze wszystkich zobowiązań, które posiada od kilku lat. Jego zadłużenie wynosi aktualnie ok. 500.000 zł. Zatem jest to kwota znaczna. Natomiast wymierzona oskarżonemu kara pozbawienia wolności spełni swoje cele wychowawcze, uzmysłowi oskarżonemu naganność jego zachowania i spełni swoje cele w zakresie

			prewencji ogólnej i indywidualnej.
	I.	Sąd warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby, albowiem jego dotychczasowy sposób życia i niekaralność dawały podstawy do zastosowania wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Okres próby w ocenie Sądu będzie wystarczający.	
	I.	Sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary pozbawienia wolności jest zobligowany na podstawie art. 72 § 1 k.k. nałożyć na oskarżonego choć jeden z wymienionych we wskazanym przepisie obowiązków. W ocenie Sądu jedynym celowym w przypadku W. Z. jest obowiązek informowania kuratora o przebiegu okresu próby co 6 miesięcy.	
Inne ROZSTRZYGNIĘCIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IV.</p>	<p>Mając na uwadze, że oskarżony pracuje i osiąga stały dochód w wysokości 12.000 zł zasądził od niego koszty postępowania wraz z opłatą wygenerowane w toku postępowania.</p>	
<p>Podpis</p>		
<p>29.12.2022r.</p>		